

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 15CoE/10/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1224201023
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:1224201023.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XXX/XX, C., zastúpený: Advokátska kancelária Prachová & Pobijak, s. r. o. so sídlom Pribinova 20, Bratislava, proti povinnej: D. D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, F., zastúpená: JUDr. Vladimír Poch, advokát so sídlom Hviezdoslavova 3, Bardejov, o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia o styku s maloletým dieťaťom: D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/XXX, C., zastúpený kolíznym opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny, Vazovova 7/A, Bratislava, za účasti Okresnej prokuratúry Bratislava IV, Saratovská 1/A, Bratislava, na odvolanie povinnej proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II zo dňa 18.06.2025, č. k. 37Em/5/2024-640, jednomyseľne takto

rozhodol:

Odvolanie povinnej sa o d m i e t a .

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava II napadnutým uznesením :

- zamietol návrh povinnej na odklad vykonateľnosti uznesenia Mestského súdu Bratislava II zo dňa 28.10.2024, č. k. 37Em/5/2024-532 (výrok I.),
- zamietol návrh povinnej na zrušenie uznesenia Mestského súdu Bratislava II zo dňa 28.10.2024, č. k. 37Em/5/2024-532 (výrok II.).

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 379 ods. 2 , § 382 ods. 1, 2, zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“), ust. § 6 zákona č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok a zistením vyplývajúcim z obsahu spisu, že povinná, aj napriek výzve súdu prvej inštancie na dobrovoľné plnenie vykonateľného rozhodnutia, ktorá jej bola doručená dňa 02.10.2024, na výzvu nereagovala a v súdom stanovenej lehote dobrovoľne maloletého nevrátila do osobnej starostlivosti oprávneného otca. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že povinná dobrovoľne neplnila exekučný titul, že aj po nariadení výkonu súdneho rozhodnutia nerešpektovala súdne rozhodnutie, otcove rodičovské práva a osobnú starostlivosť oprávneného, ktorá sa neuskutočňovala v rozsahu vykonateľného exekučného titulu. Na základe uvedených dôvodov a neplnenia súdom uložených povinností, pristúpil k uloženiu pokuty povinnej vo výške 500 eur, ktorú považoval za primeranú vzhľadom na dlhodobé nerešpektovanie súdneho rozhodnutia a ignoráciu povinností zo strany povinnej. Po oboznámení sa s návrhom povinnej na odklad vykonateľnosti a na zrušenie uznesenia Mestského súdu Bratislava II zo dňa 28.10.2024, č. k. 37Em/5/2024-532 došiel k záveru, že v predmetnom konaní nebola hodnoverným spôsobom preukázaná a ani osvedčená dôvodnosť požadovaných návrhov, nakoľko v časti návrhu o zrušení vyššie označeného uznesenia neboli zistené dôvody na jeho zrušenie. Konštatoval, že povinnú sankcionoval za dobrovoľné nesplnenie povinností, ku ktorému nepristúpila ani po výzve súdu na dobrovoľné plnenie. V časti návrhu povinnej na odklad vykonateľnosti uznesenia návrh zamietol, nakoľko povinná nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa. Konštatoval, že tvrdenia

povinnej poukazujúcej na to, že uložená pokuta ohrozuje jej základné existenčné potreby a potreby maloletého sú neopodstatnené. Zdôraznil, že maloletý je v osobnej starostlivosti oprávneného, kde sú zabezpečené všetky jeho potreby. Taktiež mal za preukázané, že povinná žije v domácnosti u svojich rodičov, má ukončené vysokoškolské vzdelanie, je evidovaná ako uchádzač o zamestnanie a na obdobie od 13.10.2022 do 13.10.2026 má pozastavené živnostenské oprávnenie, na základe ktorého ako akreditovaný psychoterapeut v minulosti pracovala aj pre súkromnú kliniku v Bratislave.

3. Proti výroku I. uznesenia podala v zákonnej lehote odvolanie povinná žiadajúc, aby odvolací súd napadnutý výrok uznesenia súdu prvej inštancie zmenil tak, že jej návrhu na odklad vykonateľnosti uznesenia Mestského súdu Bratislava II zo dňa 28.10.2024, č. k. 37Em/5/2024-532 sa vyhovuje a vykonateľnosť tohto uznesenia sa odkladá. Odvolanie dôvodila ust. § 365 ods. 1 písm. d/, e/, f/, h/ zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) a ust. § 62 ods. 1 C.m.p. Podľa odvolateľky sa súd prvej inštancie v napadnutom uznesení nevysporiadal s kľúčovými právnymi a skutkovými argumentmi, ktoré predložila vo svojom návrhu, čo viedlo k vydaniu nezákonného a neodôvodneného rozhodnutia, ktoré porušuje jej práva a práva maloletého dieťaťa. S odkazom na situáciu dňa 13.11.2024 (kedy oprávnený maloletého odviezol priamo z tretej vyučovacej hodiny zo Základnej školy v C.) uviedla, že týmto dňom bola jej povinnosť odovzdať maloletého splnená a účel výkonu rozhodnutia zanikol. Uznesenie o uložení pokuty zo dňa 28.10.2024 jej bolo prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu doručené, v čase nadobudnutia jeho právoplatnosti (25.11.2024) a vykonateľnosti (29.11.2024) bolo rozhodnutie o odovzdaní maloletého naplnené, nakoľko maloletý sa už nachádzal v starostlivosti oprávneného. Podľa názoru povinnej sa súd prvej inštancie nevysporiadal s ňou predloženými odbornými správami a posudkami, ktoré potvrdzujú vážne ohrozenie dieťaťa a potrebu návratu k matke. Správy pedopsychiatričky D. H. I. zo dňa 10.05.2024 a 07.03.2025 potvrdzujú, že maloletý trpí dlhodobým závažným stresom, prežil opakované násilné odňatie od matky a má viacnásobné nespracované traumy. Pedopsychiatrička konštatovala vážne systémové zlyhanie až systémové týranie dieťaťa s jeho neadekvátnym zaobchádzaním a opakovane odporučila urýchlený návrat dieťaťa do prostredia povinnej. Povinná ďalej namietla rozdielny prístup súdu k obojom stranám konania, porušovanie povinností súdu a procesných práv povinnej a maloletého. Oprávnený, ktorý je povinným vo veci sp. zn. 37Em/6/2024, neumožňuje maloletému styk s matkou (ide o celkovo 35 zmarených Skype kontaktov a porušenie informačnej povinnosti 37-krát, za ktoré konanie mu nebola uložená pokuta). Podľa povinnej súd prvej inštancie svojím postupom neprihliadal na najlepší záujem dieťaťa, pričom ukladaním výchovných opatrení maloletému je poškodzovaný záujem dieťaťa. Maloletý je od 24.06.2025 evidovaný v pátraní po nezvestnej osobe, čo svedčí o neschopnosti oprávneného poskytovať maloletému starostlivosť, čím ohrozuje zdravie a bezpečnosť maloletého. Súd prvej inštancie ignoroval argument, že jej konanie nebolo motivované úmyslom mariť výkon rozhodnutia, ale ochranou zdravia a psychickej integrity maloletého a správne neposúdil podmienky pre odklad vykonateľnosti, ktoré boli naplnené. Keďže povinnosť, za ktorej marenie bola uznesením pokuta uložená zanikla prevzatím maloletého dňa 13.11.2024, vymáhanie takejto pokuty je v zmysle § 390 ods.1 písm. d/ C.m.p. nezákonné a táto skutočnosť sama osebe zakladá dôvod pre odklad vykonateľnosti. Pokuta 500 eur predstavuje pre nezamestnanú osobu bez príjmu, ktorá nepoberá sociálne dávky, neprimeranú a likvidačnú ujmu, ktorá ohrozuje jednak jej základné potreby, ako aj potreby maloletého. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v odvolaní (ignorované dôkazy o týraní dieťaťa, zaujatosť sudkyne, nečinnosť súdu voči oprávnenému v obdobnom konaní, nezvestnosť maloletého, nezmyselnosť výchovných opatrení voči maloletému) mala za to, že vykonateľnosť tejto pokuty je v priamom rozpore s najlepším záujmom dieťaťa a predstavuje narušenie princípov spravodlivého procesu.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b/ C.m.p.), skôr ako pristúpil k preskúmaniu uznesenia súdu prvej inštancie z hľadiska jeho vecnej správnosti a správnosti postupu súdu v konaní, ktoré mu predchádzalo, postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p a contrario) zisťoval, či je odvolanie podané povinnou proti výroku I. uznesenia prípustné, či odvolanie podala včas oprávnená osoba a či odvolanie obsahuje všetky náležitosti, pričom dospel k nasledujúcim záverom.

5. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 355 ods. 2 C.s.p. proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

7. Podľa § 357 C.s.p. odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o a) zastavení konania, b) odmietnutí podania vo veci samej, c) odmietnutí žaloby na obnovu konania, d) návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia, e) zrušení neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia podľa § 334 a 335 ods. 1, f) návrhu na opravu chýb v písaní a počítaní a iných zrejmych nesprávností, okrem odôvodnenia, g) zamietnutí návrhu na doplnenie rozsudku, h) zamietnutí návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie, i) návrhu na predbežnú vykonateľnosť rozsudku, j) odklade vykonateľnosti rozhodnutia, k) povinnosti zložiť zábezpeku vo veciach práva duševného vlastníctva, l) zabezpečení dôkazného prostriedku, m) nároku na náhradu trov konania, n) prerušení konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) a § 164, o) návrhu na uznanie cudzieho rozhodnutia, o návrhu na vyhlásenie vykonateľnosti cudzieho rozhodnutia a vo veciach výkonu cudzieho rozhodnutia, p) postúpení právomoci do cudziny.

8. Podľa § 59 ods.1 C.m.p. odvolanie je prípustné aj proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, okrem uznesenia, ktorým súd poveril účastníka zvolaním valného zhromaždenia podľa § 304 písm. f/.

9. Podľa § 60 C.m.p. odvolanie nie je prípustné, ak proti uzneseniu možno podať sťažnosť.

10. Podľa § 373 C.m.p. na konanie o výkon rozhodnutia sa použijú ustanovenia prvej časti a piateho dielu prvej hlavy druhej časti, ak nie je ustanovené inak.

11. Podľa § 377 ods.2 C.m.p. proti uzneseniu o nariadení výkonu rozhodnutia a proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia je odvolanie prípustné.

12. Podľa § 389 ods.1 C.m.p. súd môže odložiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu, ak je život, zdravie alebo priaznivý vývoj maloletého výkonom rozhodnutia vážne ohrozený.

13. Podľa § 386 písm. c/ C.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

14. Odvolací súd skôr ako pristúpil k vecnému preskúmaniu odvolania povinnej a ňou napadnutého výroku I. rozhodnutia zisťoval, či odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné. V tejto súvislosti zdôrazňuje, že odvolanie podané proti uzneseniu vo svojej podstate prípustné nie je a pripúšťa sa len v tých prípadoch, ktoré sú taxatívne vypočítané v ust. § 357 C.s.p. pri splnení podmienky, že takéto uznesenie bolo vydané sudcom. V civilnom mimosporovom konaní ust. § 59 a § 60 C.m.p. modifikuje prípustný predmet rozšírením okruhu rozhodnutí, proti ktorým je odvolanie prípustné a možnú konkurenciu opravného prostriedku (odvolania) a prostriedku procesnej nápravy (sťažnosti). Vychádzajúc z uvedenej koncepcie prípustnosti odvolania voči taxatívne uvedeným uzneseniam súdu prvej inštancie, odvolací súd konštatuje neprípustnosť odvolania povinnej smerujúce proti výroku I. rozhodnutia súdu prvej inštancie o zamietnutí jej návrhu na odklad vykonateľnosti uznesenia Mestského súdu Bratislava II zo dňa 28.10.2024, č. k. 37Em/5/2024-532 (právoplatného dňa 25.11.2024), ktorým jej bola v konaní o výkon rozhodnutia uložená poriadková pokuta vo výške 500 eur. Konštatuje, že ust. § 357 C.s.p. síce pripúšťa odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie o odklade vykonateľnosti rozhodnutia, avšak z gramatického znenia tohto zákonného ustanovenia nie je možné vyvodit', že je ním upravená prípustnosť odvolania aj proti uzneseniu, ktorým súd zamietol návrh na odklad vykonateľnosti. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd uzatvára, že odvolanie je prípustné len v prípade, ak súd návrhu na odklad vykonateľnosti vyhovel (ak odklad vykonateľnosti povolil), teda nie aj vtedy, ak takýto návrh zamietol (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, str.1201-1202.). V prípade zamietnutia návrhu účastníka na odklad vykonateľnosti rozhodnutia nejde ani o uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, a ani o žiadny iný druh uznesenia, proti ktorému ustanovenie § 59 C.m.p. pripúšťa odvolanie nad rámec uznesení taxatívne vymenovaných v ustanovení § 357 C.s.p.. Na uvedenom nič nemení ani skutočnosť, že súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí nesprávne poučil účastníkov o možnosti podať proti výroku I. rozhodnutia odvolanie, keďže ani mylné poučenie súdu o tom, že odvolanie je prípustné, nezakladá právo na jeho uplatnenie (Z IV str. 768).

15. Vzhľadom na skutočnosť, že povinná podala odvolanie voči výroku I. uznesenia, proti ktorému odvolanie nie je prípustné, odvolací súd jej odvolanie v súlade s § 2 ods.1 C.m.p., § 386 písm. c/ C.s.p. odmietol bez toho, aby sa odvolaním a jeho dôvodmi vecne zaoberal.

16. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods.1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).